

Het gras is groener ... / Johan Mayeur - Heuvelland

een modder van mensen
vertrapt door muziek
gedreven door wensen
wat verder ... tragiek
een grasveld vol lijken
betreden door haat
'k lig vredig te kijken
naar een wereld ...die stil staat

tot ooit in dit landschap
mensen dansen om 't leven
en ik in de rijdans stap
die Hij mij heeft gegeven
misschien kom jij dan ooit
op 't groene gras liggen naast mij
en wordt je treuren gestrooid
om die wei te kleuren : voor hen en met mij

a swamp of souls
touched by music
driven by wishes
a bit further ... tragedy
a field of bodies
trampled by hate
I lie down and look
at a world ...in slow motion

till one day in this landscape
people will dance around life
and I will join His dance
standing in line, close to Him
maybe then you will join me here
at the green grass beside
and your tears will be spread
to colour that field : for them and with me

written on Wytschaete Military Cemetery – Monday 08/08/2005 – dedicated to Christy Moore

En hoe gadet ermee soldaat zonder naam
Vindt ge het erg als ik hier nog een beetje blijf staan ?
Op zoek naar wat rust na zo'n lange tocht
Is de stilte van 't kerkhof nu juist wat ik zocht
Aan je grafschrift te lezen, was je maar 18 jaar
Toen ge fier zijt gesneuveld in 't oorlogsgevaar
En mag 'k rap nog eens vragen : was 't een trage dood
Of was't de korte pijn van een lijf vol met schroot ?

**refrein / Werd de trom dof geslagen en de fijfer geblazen
klonk de mars van de dood, toen ge neerzank in d'aarde
speelden de bugels 'The Last Post' soms trager
om een zinloze dood aan te klagen?**

En ergens is er iemand die thuis op je wacht
Die nog altijd de stem van je thuiskomst verwacht
Al stierf je lang terug in 1916
In haar zoet gedacht blijf je voor altijd 18
Of zijt ge vervreemd zonder enige faam
Een naamloos gezicht, voorgoed in stilte vergaan
Gevangen in steen, vervallen, verscheurd
Een foto vergeten, vergeeld en verkleurd

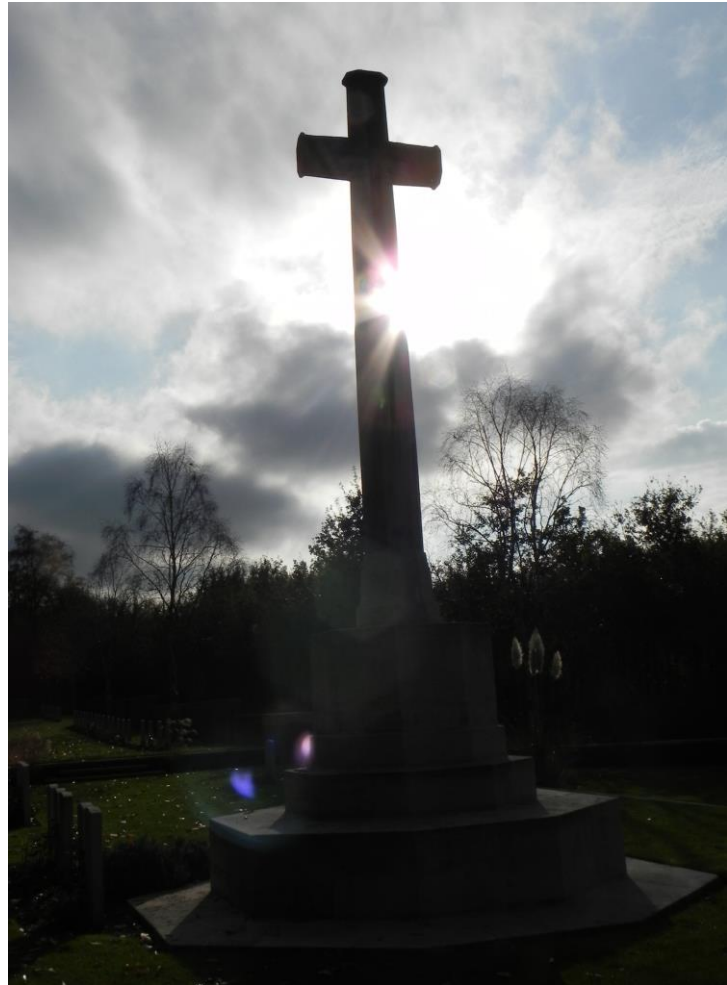
En de zon schijnt terug op het malsgroene gras
De klaprozen wiegen waar 't slagveld ooit was
En de ploeg is vergeten waar de loopgraven zijn
Geen prikkeldraad, geen sluipgas, geen oorlogsvenijn

Maar hier op dit kerkhof is het echt een niemandsland
Ontelbare kruisen staan spraakloos in 't zand
Om een teken te kerven in ieders gedacht
Van onschuldig jong leven zo wreed afgeslacht

En mag ik eens vragen, och het klinkt misschien stom
Wisten al die hier stierven de reden waarom
En dachten ze echt toen ze scheep zijn gegaan
Dat men nooit meer zou vechten, dat 't voor eeuwig is gedaan?
Maar de zorgen, de moorden, de glorie, de pijn
Het sterven en doden bleken zinloos te zijn, want hoe vaak we het ook
zeggen, het gebeurt steeds opnieuw en opnieuw en opnieuw en ...

De helden / Bram Vermeulen - Nederland/Vlaanderen

Wie waren dan de helden ?
Zij die gehoorzaam uit de loopgraaf klommen
om 20 meter verderop hun einde te vinden in bommen
Zij die gedisciplineerd op ieder bevel
Hun dood opzochten in het prikkeldraad
Gelukkig meestal dronken, jenever is een kameraad
Wie waren dan de helden ?
Zij die neergebeiteld in een poort zijn gebleven ?
Om keurig gekerfd in witte stenen op muren verder te leven ?
Of zij die overleefden
Die met een elk jaar zwaarder te dragen borst van edel ijzer
Nog steeds het gelijk van hun leiders moeten bewijzen
Die elk jaar ouder worden voortgeduwd
Hun zwijgen bezegeld voor het leven
En het metaal op hun borst bewijst dat zij gehoorzaam bleven
Vertel het me leper met je leugens van stenen,
met je keurig overleven, met je museum van Vlaanderens veld.
Wie ie er hier een held ? Wie is er hier dan een held
Oorlog aan de oorlog ... oorlog aan de oorlog

Met dank aan vredesmaker-muzikant Koen Raeymaekers
Dank voor jullie komst – gids /Johan Mayeur

Dit was een organisatie van het NME 'De Palingbeek',
met de steun van de provincie West-Vlaanderen

